

ለእውነት የሞተ

ስለ እውነት የታሰሩ ፡ ስለ እውነት የሞቱ ፡ የመንፈስ ጀግኖች እጅግ ብዙ ናቸው ። ከእነዚህም መካከል የብሉይ ና የሐዲስ ኪዳን መሸጋገሪያ ድልድይ የሆነው ፡ የአዲስ ዘመን መለወጫ በዐል እንዲሆን ፡ ድስት ቤተ ክርስቲያን የወሰነችለት ፡ በምድረ በዳ የሚጮኽ መጥምቁ የሐንስ ነው ።

ኢሳይያስ እንደተናገረው የአዋጅ ነጋሪ ቃልና ጩኸት “ የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጥረ ... ተራራው ዝቅ ይላል ሸለቆውም ከፍ ይላል ሰርጌንቱም ሜዳ ይሆናል » የሚል ነበር ። ትንቢተኛ ኢሳይያስ ምራፍ 40 ቀጥር 3-4 የዮሐንስ ወንጌል ም . 1 ቁ . 23 ።

መጥምቁ የሐንስም ይህን በሚያስተምርበት ጊዜ ተራራ ያላቸው እነማን ነው? የድሆች እንባ እንደ ክረምት ጎርፍ ቢፈሰሰ አንድ ጥርኝው ሃይሰሰ የማይመስላቸውን ችግሮች ተርበውና ተጠምተው ፍርድ አጥተው ሲያለቅሱና ሲጮሁ የውሻ ቡችላ እንደ ጮኽ የማይቆጥሩትን ፡ ማንም ሰው በግፍ ታስሮ እየተሰቃየ ቢሞት የድመት ግልገል እንደሞተ አድርገው የማይመለከቱትን ፡ ከሕዝቡም ተለይተው ሁሉ ለኔ የሚለው የሰግ ብግብነት ጠባይ ያጠቃቸውን ሄሮድስንና ግብረ አበሮቹን ነው ።

ለምሳሌ ሕጉ እንደሚፈቅደው ከሆነ ለሕዝብ ኃላፊ ሆነው መሸም የሚገባቸው በእኩልነት የሚያምኑ ስለ እውነት በውነት የሚፈርዱ ፡ ርህራሄ ያላቸው ሠርተው የሚያሠሩ ፡ ለኔ ከማለት ይልቅ ለኛ የሚሉና በጠባያቸውና በሙያቸው በሕዝብ የተመሰከረላቸው ሰዎች ናቸው ። ሄሮድስና ግብረ-በሮቹ ግን መጥምቁ የሐንስ እንደተናገረው ጠባያቸውን በመልካም ተግባር በሕዝብ ፍቅር ላይ መመስረታቸውን ትተው በገንዘብ ፍቅር ስለተያዙና ለግል ጥቅም ተገዢ ስለሆኑ ሕዝብን ከማገልገል ይልቅ ራሳቸውን ማገልገል መረጡ ።

ስለዚህ አንድ ሊቅ ሲናገር “ ከሰዎች ሁሉ የማታዘንለት የመጨረሻ እድለቢስ ፍጡር ፡ የሌሎችን ጠቃሚ ምክርና ተግሣጽ ሳይቀበል በራሱ አሳብ የሚመራ ነው ። እንዲህ ያለውም ሰው ዓይኑን በግል ጥቅም ጋር ወደ ጥፋት ከመገስ ገስ አያቋርጥም ፡ በውድቀቱም የሚራራለት የለም” ብሏል ። እንዳለውም ሄሮድስ በግል ጥቅም ሥጋዊውም ሆነ መንፈሳዊው ዓይኑ ስለተጋረደ ድሆች ቢያለቅሱ ፡ ፍርድ ቢጎድል ፡ አድልዎ ቢደረግ እሱና ግብረ-በሮቹ ከጠገቡ ሌላው ቢራብ ፡ ቢቸገር ደንታ አልነበረውም ። ቅዱስ የሐንስም ከጥፋቱ እንዲመለስ ፡ ንስሐ እንዲገባ ፡ ቢመክረውም ቢያስተምረውም ሥጋዊውም ሆነ መንፈሳዊው ጀሮው በነገረ ሰሪዎች ስብቅ ስለደነቆረ ፡ ትምህርቱንም ሆነ ተግሳጹን ሊሰማ አልቻለም ።

መጥምቁ የሐንስ ግን ለታሰሩት መፈታትን ፡ ለተጠቁትም ነጻነትን ያገኙ ዘንድ ፡ አገዛዝ ለከበዳቸው ፡ ሐዘን ለጸናባቸው ፡ ለሚያለቅሱና ተስፋ ለሚቆርጡ ሁሉ የምሥራቹን ፡ ደስታን ፡ መጽናናትን ፡ ነጻነትን ፡ አዲሱን ዘመንና የመንፈስን ለውጥ የእግዚአብሔርንም ዓመት የክርስቶስን መምጣት መሰከረ። እሱ በእሳትና በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል ፡ እኔ ግን በንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ ፡ ምሳርም በዛፍ ስር ተቀምጦአል የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ፡ ወደ እሳትም ይጣላል” እያለ አስተማረ ። የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 3 ቁጥር 10-11 ።

መጥምቁ የሐንስም ይህንን ሁሉ ሲሰራ በሳንቲም የሚቆጠር ገንዘብ አልነበረውም። እራሱንም የሚያስጠጋበት ጎጆ እንኳን አልነበረውም ። እረዳትም አልነበረውም ። የእግዚአብሔር ኃይልና የመንፈስ ብርታት ስለነበረው ብዙ ጦር አሰልፎ መዋጋት ከሚችለው ከሄሮድስ ጋር ብርቱ ተቃውሞ አደረገ ። ተቃውሞውም እንዲህ ነበር ። በማ

ቴዎስ ወንጌል በምዕራፍ 14 ቁ 12 እንደሚነበበውና የቤተ ክርስቲያንም ታሪክ አባት አውሳብዮስ ዘቂሣርያ እንደሚያብራራው ታላቁ ሄሮድስ አራት ልጆች ነበሩት ። እሱ ከሞተ በኋላ የሐንስን ያስገደለው ሄሮድስ አንቲፓ ፡ የቀሩትም ወንድሞቹ አባታቸው ያስተዳደረው የነበረውን አገር ለአራት ተከፋፍለው ይገዙ ጀመሩ ለሄሮድያዳ የመጀመሪያ ባል የነበረው ፊሊጶስ ስለሞተ የገሊላና ቤርያ ገዢ የነበረው ሄሮድስ አንቲፓ የወንድሙን የፊሊጶስን ሚስት ለማግባት ፈለገ ። የሐንስም እውነተኛ ነቢይና ካህን ስለነበር ሄሮድያዳን እንድታገባት ሕግ አይፈቅድልህም ሲል ሄሮድስን በመጀመሪያ ለብቻው መከረው ፡ ጋብቻውን አልተውም በማለቱ ባደረገ ይገሰጸው ። እውነት በመናገሩ የሐንስን አሰረው ።

የልደቱንም በዓል በሚያከብርበት ቀን የሄሮድያዳ ልጅ የእስረኛውን የዮሐንስን እራስ አስቆርጦ በዚህ በወጭት ስጠኝ ስትል ለመነቸው ። ሄሮድስም የገባውን ቃል ለመለወጥ ስላልፈለገና ሄሮድያዳንና እንደሱ ግብዝ የሆኑትን ግብረ በላዎች መኳንንቶቹን ለማስደሰት ሲል አስቆርጦ ሰጣት የሐንስ ስለእውነት ሞተ ተቀበረ ። ሄሮድስና መኳንንቱም ለጊዜው ደስ አላቸው ።

ስለዚህ እውነት በሐሰት ርህራሄ በጭካኔ የሚለወጥበት ገበያ በሄሮድስና በግብረ-በሮቹ የደራ ሆነ በዚህ መጥፎ ድርጊት የሰው ሕይወት የግፍ ቁና የሚሰፈርበት ገበታ ተዘረጋ ። ይህም የሆነበት ዋናው ምክንያት ሄሮድስ ለጠቅላላው ጎብረተሰብ የሚያበራውን መብራት አጥፍቶና ሕዝቡን በጨለማ ውስጥ ጥሎ የሚነደውንና የሚቃጠለውን የሐንስን ያህል ታላቅ መብራት ለአንዲት ሴት ደስታና ለጥቂት ሰዎች ፈንጠዝያ ሲል ማጥፋቱ ነው ።

ስለ መጥምቁ የሐንስ መብራትነትና እውነተኛ መሆን ታላቁ መጽሐፍ እንዲህ ይላል “ እናንተ ወደ የሐንስ ልካች

ኋል ። እርሱም ለውነት መስክሮአል። እርሱም የሚነድ የሚያበራ መብራት ነበር ። እናንተም ጥቂት ዘመን ቡብርሃ ኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ” ይላል የዮሐንስ ወንጌል ም.5 ቁ.33-35 ።

እንደተባለውም እሳት ሁለት ጠባይ አለው አንደኛው የመንደድ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ብርሃን መስጠት ነው ። በመንደዱ ሙቀትን እየሰጠ ብርድን ያስወግዳል በብርሃንነቱም የተሰወረውን ሁሉ ገልጦ ያሳያል ። ጨለማንም ያርቃል ። የሁለትም የዚህ ጠባይ ስለነበረው ስለ እግዚአብሔር ስምና ክብር እንደ እሳት ይነድና ይቃጠል ነበር ። እሱም የሚመሰክረው የራሱን ብርሃንነት ሳይሆን ስለ ክርስቶስ ብርሃንነት ነበር። የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 1 ቁጥር 8 ብርሃንነቱም ወደ ራሱ ሳይሆን ወደ ክርስቶስ ነው የሚያሳየው ። በዚህ አንጻር የሁለት ለራሱ ክብር ሳይሆን ስለክርስቶስ ክብር በሚመሰክርበት ወቅት እንደ ሻማ እየቀለጠና እንደ እሳትም እየነደደ ለሌላው የሚያበራ ብርሃን ነበር ።

ለምሳሌ አንዲት ሴት የሰራችውን ተግባር ከዚህ መጥቀስ ያሻል ሴትየዋ እመቤት ነበረች ። ባልዋ ግን ሰካራም ከመሆኑም ሌላ በውድቅት ሌሊት እየመጣ አስቸገራት ። በቤትም የኤሌክትሪክ መብራት ስላልነበራት ከእንቅልፏ ተነስታ እሳት አቀጣጥላና አንድዳ መቆየት ታላቅ ችግር ሆነባት ስለዚህ ሻማ አብርታ ትተውለት ጀመር ። አንድ ቀን ያለ ልክ ስክሮ መጣና የሚበራው ሻማ ሁለት መስሎታየው ለምንድነው ሁለት መብራት የሚበራው አለና የሚያበራለትን ሻማ እፍ ብሎ አጠፋው በመጨረሻም በከባድ ጨለማ ላይ ወድቆ መብራት ሆኖ በሚያበራበት ጊዜ

እንዲህ የሚያደርገው ይህ ሰው ብቻ አይደለም ሄሮድስና ግብራበሮቹ ይህን ተግባር ፈጽመዋል ። መጥምቁ የሁለት በኃጢአት ለሰከረው ዓለም የጨለማ መብራት ሆኖ በሚያበራበት ጊዜ ተቃውመውት ነበር ። እሱ ግን

በዚያን ዘመን ለነበረው ለጋብቻ መፍረስ ፣ ለማህበራዊ ኑሮ መዘበራረቅ ፣ ለምዕመናን መንፈሳዊ ሕይወት አለመስተካከል በጣም ይናደድና ይቆረቆር ነበር ። ክርስቶስ “ የቤትህ ቅንኦት በላኝ” ሲል እንደተናገረው ለእግዚአብሔር መንግሥት መንፈሳዊ ቅንኦት ስለነበረው ፣ እንደ ችቦ እየተቀጣጠለ ያበራ ነበር ።

ከላይ በምሳሌ እንደተነገረው የሴት የዋ ባለቤት ለጨለማ መብራት እንዲሆነው ሚስቱ ያበራችላትን የሻማ መብራት እፍ ብሎ እንዳጠፋው ሁሉ በመጨረሻም በኃጢአት የሰከረው ሄሮድስም ለሱና ለሕብረተሰቡ የጨለማ መብራት የነበረውን መጥምቁ የሁለትን አስገደለው ። ለራሱም ለሕዝቡም እንዳያበራ እፍ ብሎ አጠፋው ።

ሄሮድስ ግን የሁለትን ከሞተ እውነት ተደብቆ ፣ የሚሰራው መጥፎ ተግባር ሁሉ ሳይገለጥ የሚቀር መስሎት ነበር በተጨማሪም ሕዝቡን እየገዛሁ በሰላም እኖራለሁ የሚል አስተያየት ነበረው ነገር ግን ሌላውን መግዛት ይቅርና እራሱን እንኳን ለመግዛት ባለመቻሉ ሰላም አጥቶ የመንፈስ ደስታ ሳያገኝ እንደሞተ ታሪኩ ይነግረናል ። ይሁን እንጂ መጥምቁ የሁለትን ቢሞትም ሥራው አልሞተም ። የትምህርቱም ብርሃን በምዕመናን ሕይወት ላይ ሲያበራ ይኖራል ። እውነትም ተደብቆ አልቀረም የስንዴ ቅንጣት መሬት ላይ ከወደቀች በኋላ እንደገና በቅላ ብዙ ፍሬ እንደምታፈራ ሁሉ የመጥምቁ የሁለትም ሞት ብዙ ምዕመናንን ቀስቅሶ የመንፈስ ፍሬ

እንዲያፈሩ አደረገ ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ስለ መጥምቁ የሁለት ታላቅ ቅንኦትና መልካም ሥራ በሚያስተምርበት ወቅት “ እነሆ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልእክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና ። እውነት እላችኋለሁ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሁለት የሚበልጥ አልተነሳም” ሲል በሕዝብ ፊት ተናግሮለታል የማይቆስ ወንጌል

ም.11 ቁጥር 10-11 ። ይህም ለዮሐንስ ብቻ ሳይሆን እሱን መስለው ለሚሠሩ ሁሉ የሥራ ፍሬ ውጤት ነው ።

እንግዲህ የሁለትን መከራ የተቀበለውና የሞተው ለእውነት በአደባባይ ሲመሰክር መሆኑን ተረድተናል ። በዘመናችን ስለ ሞራል ውድቀት ስለ ፍርድ ጉድለት ፣ ስለ ጋብቻ መርከስ እንደ የሁለት የሚነድና

የሚቃጠል የሚቆረቆር ካህን አለወይ? ይህም ማለት ካህን የሆነ ሰው እንደ እሳት የመንደድ ጠባይ ሊኖረው ይገባል ማለት ነው ። በዚህም የመንደድ ጠባይ ለቤተ ክርስቲያን መቆርቆር ስለሕዝብ መንደድና መቃጠል በመንፈሳዊ ቅንኦት ዝንባሌም ሊኖረው ያስፈልጋል አሁን ያለንበት ዘመን የመሸጋገሪያ ዘመን በመሆኑ ብዙ ችግር አለ ። ትውልድም ከአሮጌው ወደ አዲስ ሁኔታ ለመለወጥ የሚዘጋጅበት ጊዜ ነው ።

ታዲያ በዚህ ጊዜ እንደ የሁለትን በመንፈስ የተቃጠሉ በግል ጥቅም የማይደሉ ለሁ በግብዝነት የማይለወጡ ፣ ለራሳቸው ሳይሆን ስለሌላው ተላልፈው የሚነዱ ለራሳቸው ክብር ሳይሆን ስለሌላው ክብር መብራት ሆነው የሚያበሩ ፣ ስለሌላው ክብር ራሳቸውን የሚያዋርዱ ስለ እውነት በአደባባይ የሚመሰክሩ ካህናት በአሁኑ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ትፈልጋለች ። ያለ መቅረዝ ብርሃን ሊያበራ አይችልምና ።

አለቃ ነቢያልዑል የሁለትን

ፊንጣጌ መጻሕፍት ቁጥር 48 መጻሕፍት 1974